Vychází čtvrtletně
Zdarma

VYDÁVÁ OÚ DOLCE

DOLCKÝ OBČASNÍK

Čeká nás
- Ledovka na silnici
- Plesová sezóna

Č. 5
prosinec 2008

Starosta občanům

Vážení občané,
máte v ruce poslední vydání Dolckého občasníku v letošním roce, a proto mně dovolte zhodnotit plánované akce zastupitelstva obce v tomto roce. Byly následující - provést rekonstrukci veřejného rozhlasu, opravu místních komunikací č.p. 330/3 a 319/1 (od p. Kanty po p.Nového) a rozšíření veřejného osvětlení. Tyto akce byly podmíněné dotací. Dotaci 100 000, -Kč jsme obdrželi na veřejný rozhlas a akci jsme zrealizovali. V měsíci listopadu jsme předložili závěrečné vyúčtování na Krajský úřad v Plzni. Co se týče rozšíření veřejného osvětlení tak máme položený kabel od čp.39 (p.J.Bultas) na „ Draha“, bylo financováno z vlastních zdrojů. Žádost o dotaci na opravu komunikací jsme podali v říjnu 2008 z Programu rozvoje venkova a projekt jsme rozšířili o dvě cesty č.p.323 a 325. Jedná se o cesty od p.Nového k hlavní silnici a od p.Jeslínka též k hlavní silnici. Další akce byly - vymalovat vnitřní prostory v budově OÚ, natřít okna, vrata hasičské zbrojnice a vchodové dveře. Dále vymalovat přístřešek „Za Párníkem“, uzavřít vjezd do prostoru hřiště, zpracovat pasport místních a účelových komunikací, opravit čističku pro OÚ a výčep. Všechny tyto akce jsme dokončili. Máme rozpracovaný výkup pozemků na „ Drahách“, od čp. 34 po čp.39, abychom zachovali cestu v současné podobě.
Biskupství Plzeňské zaslalo návrh smlouvy na bezúplatný převod pozemku a kaple sv. Antonína v obci Dolce statutárnímu zástupci Římskokatolické farnosti Přeštice panu Plavcovi, který neměl námitek a smlouvu podepsal. Následně byla smlouva zaslána na obec Dolce k projednání. Zastupitelstvo obce nemělo ke smlouvě žádné výhrady ani připomínky. Darovací smlouva byla podepsána a odeslána na Biskupství Plzeňské, kde budou vyřízeny další formalitity.

Touto cestou bych chtěl poděkovat panu revírnímu Rudolfovi za darování vánočního stromku obci Dolce. Firmě Josef Bultas a panu Ádovi Mafkovi za jeho vybrání a doručení na místo. V neděli 30. listopadu byl v obci postaven, ozdoben a rozsvícen vánoční stromeček
s novou výzdobou, kterou zakoupila obec. Děkuji občanům obce, p.Václavu Duchkovi, p.Miroslavu Mrázovi st. a p. Pavlu Jeslínkovi, kteří se postarali o jeho rozsvícení a připomenutí začátku liturgického roku a přípravu na Vánoce.

Chtěl bych pozvat všechny občany na poslední veřejné zasedání Zastupitelstva obce Dolce v tomto roce, které se koná dne 30. prosince. Mimo jiné bude projednána změna rozpočtu na rok 2008, rozpočet na rok 2009 a plán akcí na rok 2009.

Všem čtenářům Dolckého občasníku přeji hezké vánoční svátky,
ať máte čas na pohádky,
ať se na Vás štěstí směje,
ať Vás láska stále hřeje,
ať Vás úspěch provází i v roce 2009,
který právě přichází.

starosta obce
St.Ziegler

Něco statistiky

Ke konci roku 2008 žije v naší obci:

143 mužů
135 žen

Celkem: 278 občanů

V naší obci je zaregistrováno ke konci roku 2008 - 121 popisných čísel domů.

Ceník služeb

odvozu a odstranění směsného komunálního odpadu

Četnost svozů ročně	Cena s DPH
1 x týdně (52)	2.533,- Kč
Kombinovaný (40)	2.136,- Kč
1 x 14 dní (26)	1.685,- Kč
1 x 1 měsíc (12)	940,- Kč
Pytle	89,- Kč/ks
Jednorázový odvoz	96,- Kč/ks

Výsledky ankety Strom roku 2008

Již sedmým rokem vyhlásila Nadace Partnerství anketu Strom roku, kdy občané svým hlasováním mohli vybrat jeden památný strom z 12 finalistů. Mezi těmito finalisty byla z našeho kraje Lípa pod Ticholovcem u Příchovic. Tato lípa v celostátním měřítku obsadila 8. místo s celkovým počtem 2011 hlasů. Vítězným památným stromem se stala Lípa Jana Gurreho z Jižních Čech v obci Římov, která obdržela celkem 33 967 hlasů. Stáří této velkolisté lípy je 680 let a obvod kmene ve výšce 1,3 m je 760 cm. Lípa pod Ticholovcem byla zasazena vedle kapličky sv. Anny podle pověsti, která se vypráví do dnešních dnů po roce 1742. Pověst vypráví, že v tom místě v nerovném boji byli pobiti francouzští vojáci maďarskými husary. Večer po boji jeden z francouzských vojáků, ač těžce zraněný se probral z bezvědomí a z posledních sil zahrabal v blátivém poli nějaký těžký předmět. Po několika letech při orání tohoto pole sedlák Louda z Příchovic vyoral kovovou pokladnu plnou zlatých a stříbrných peněz. Sedlák peníze odvezl na probošství v Přešticích, kde mu jen část z těchto peněz byla ponechána na postavení kapličky. Kaplička byla postavena v místě, kde byli pochováni francouzští vojáci. Zasazená lípa zmohutněla a dnes vévodí celému okolí. Její kořeny pokrývají vrcholek, který je onou mohylou na hrobě vojáků.

Ma

Vývoz odpadů v době vánočních a novoročních svátků

V **52.týdnu** r. 2008 → se uskuteční svoz odpadů
v sobotu 27.12.2008

V **1. týdnu** r. 2009 → se uskuteční svoz odpadů
v sobotu 03.01.2009

Od 2. týdne r. 2009 bude svoz odpadů probíhat **opět každý pátek.**

Naši jubilanti

V prosinci oslaví své životní jubileum

pan Josef Kasl
čp. 78 - 87 let
paní Bohumila Majerová
čp. 21 - 75 let

Víte že ...

V květnu 1792 bylo školní komisí navrženo, aby školní děti 1.oddělení byly vyučovány od 8 - 12 hodin, děti z 2.oddělení od 12 – 15 hodin, aby mohly být doma nápomocny při polních pracích a pasení dobytka. V roce 1905 – 1906 navštěvovalo horšickou školu 283 žáků v pěti třídách, kdy byl průměr na třídu 57 žáků. V Kucínech byla v roce 1887 postavena jednotřídní škola. V té době do ní začalo chodit 46 dětí. Do té doby se vyučovalo ve staré hospodě čp. 19. Za učebnu sloužila šenkovna a v malé světnici s výstupkem byl ubytován správce školy.

Ma

Titanic

10.dubna roku 1912 se na svou první a zároveň poslední plavbu vydal luxusní parník Titanic. Na svou dobu opravdu vyjímečná loď . V pražské Lucerně byla do 2.11. výstava artefaktů z této nepotopitelné lodi, která už 96 let spočívá na dně Atlantického oceánu. Při vstupu na „palubu“, vás uvítá stevard a obdržíte lodní lístek se jménem skutečného pasažéra na legendární lodi. Na konci výstavy se dozvíte, zda jste měli štěstí a katastrofu přežili. Najednou se ocitáte v osudném roce 1912, zvukové efekty jsou na místě a provázejí celou výstavu. Začínáme samozřejmě zrozením Titanicu, 3 tisíce mužů pracovalo 2 roky na jeho stavbě, ta byla velmi náročná vzhledem k technické dovednosti a vybavenosti tehdejší doby. Parník byl dlouhý 269m, široký 28,25m, ponor 10,54m. Trup byl rozdělen na 16 vodotěsných komor a dno lodi bylo zdvojeno. Pohon lodi zajišťovalo 29 parních kotlů v 6-ti samostatných kotelnách o výkonu 50tisíc koní. Kouř odváděly 3 komíny, čtvrtý sloužil jako odvětrání kuchyně. Koupit lodní lístek na Titanic nemohl jen tak někdo. Luxusní kajuta stála tehdejších 870liber(4350 dolarů), což je dnešních asi 50tisíc dolarů asi 1 milion korun. Běžný lístek I.třídy na jedno lůžko stál 150 dolarů –dnes 1750 dolarů, II.třída 60 dolarů-dnes 700 dolarů a nakonec III.třída 20-40 dolarů- dnes 200-450 dolarů, záleželo na zařízení. Celá stavba lodi stála společnost Whine Star Line 7,5 milionu tehdejších dolarů, což odpovídá dnešní sumě 400 milionů. Dále přicházíte do zařízené kajuty a žasnete nad okázalým luxusem. Pod skleněným poklopem spatříte porcelánové talíře, nádobí, peníze, kožený kufr, lahve vína, toaletní potřeby a spousty dalších. Dokonce si můžete osahat železný plát z trupu lodi, vylovený ze dna oceánu. Další překvapení na sebe nenechá dlouho čekat. V poklopu jsou otvory a popiska a vás vyzývá k přivonění. Ano jsou to vzorky voňavek, které obchodník vezl do Ameriky. On se zachránil, jeho výrobky ne. Ale i po letech strávených ve slané vodě krásně voněly. I nižší třídy byly pěkně zařízené, ovšem hluk ze strojovny je velmi slyšet, to je však jediné negativum. Po zhlédnutí krásné výstavy si uvědomíte pokoru, kterou člověk musí mít k přírodě, protože ona nás přemůže.

Petra Nová

Členové zastupitelstva obce a redakce Dolckého občasníku přejí všem čtenářům krásné prožití vánočních svátků a do nového roku pevné zdraví, hodně štěstí, osobních i pracovních úspěchů.

Střípky z Izraele

Již několik měsíců probíhá e-mailová korespondence mezi našim obecním úřadem a panem Tiebenem, žijícím od roku 1948 v Izraeli. Jsem tomu rád, že tato možnost „přišla na svět“ právě zásluhou našeho občasníku. Pan Tieben ji plně využívá, píše, ale i zatelefonuje, aby slyšel hlas v jeho mateřské řeči z místa svého zrození. Využívá nejen spojení s rodnou obcí, ale i se svými dávnými přáteli z mládí, kteří mu podali „pomocnou ruku“ v jeho těžkém čase, kdy se vrátil z koncentračního tábora a neměl již nikoho z rodiny. V poslední zprávě píše o své návštěvě v jižní Francii, kde má jeho manželka přítelkyni. Píše, že navštívil i Monte Carlo. Dále se zmiňuje o 13. narozeninách svého vnuka Baraka, a to je v životě každého Žida veliká událost. Cituji : „ V sobotu dopoledne se jde do synagogy, kde je předvolán rabínem k oltáři a tam musí číst z knihy Starého zákona. Je to velice dojemné. Pak následuje veliká hostina, které se zúčastní kolem 200 hostů. Bude to v Haifě, která je vzdálená od našeho bydliště asi 250 km. Mám dobré auto a také silnice je výborná, takže to není žádný problém. “ Pro nás je to neuvěřitelné v 85 letech se vydat za volantem auta na takovou vzdálenost v dnešním provozu. Obdivuji vitalitu pana Tiebena, ale i jeho bezchybnou češtinu, kterou píše. Klobouk dolů.

Ma

Zpráva z pěší zóny

V neděli 30.listopadu jsem šel na svůj pravidelný výšlap. Kam jinam, než obvyklým směrem – Štíhlov – Dolcko a zpět. Když jsem šel po cestě ke Štíhlovu předjela mne stříbrná fabie a zastavila. Nevěděl jsem o koho jde, až když vystoupil řidič i spolujezdec. Byl to Jarda Fořt se svým příbuzným, asi synovcem. Dali jsme se do řeči o všem možném. Po chvíli rozpravy mi Jarda roztřeseným hlasem říká: „Jedeme ze Žinkov, byli jsme se domluvit na mém nástupu do Domova klidného stáří. Mají tam 2 místa volná, takže 8.prosince tam nastupuji. Do té doby musím zlikvidovat králíky a slepice.Největší starost mi dělá pes, nevíš o někom, kdo by si ho vzal?“ Pak mi zdůvodňoval svoje rozhodnutí, zhoršený zdravotní stav a obavy z nadcházející zimy. Jeho příbuzný mu přisvědčoval, že i pro ně je to problematické jezdit na Dolce častěji. Po této zprávě jsme se rozloučili, neboť nebyla nálada na další řeč. Na zpáteční cestě jsem o tomto přemýšlel a uvědomil jsem si, co času a bezesných nocí asi probděl, než došel k tomuto rozhodnutí. Bylo to asi velmi těžké opustit rodný dům s vědomím, že se již nikdy nastálo do něho nevrátí.

Přeji mu z celého srdce, aby se mu v novém „domově“ líbilo, aby byl spokojený a našel si tam jiné a hlavně dobré přátele dle svého vkusu. V úterý to byl oficiálně oznámit na našem obecním úřadu. V pátek 5. prosince byl starostou obce předán panu Fořtovi malý dárek jako výraz poděkování za jeho celoživotní práci, kterou jako občan pro naší obec vykonal.

Ma

Něco ze starých pamětí

(pokračování z minulého čísla)

Původním majitelem domu čp. 41 byla rodina Stuchlova, kde se po chalupě říkalo „U Antonů“. Tento dům koupil Holý, který do naší obce přišel z Hráze a jeho žena jménem Táflíková pocházela ze Kbelnice. Dům zdědil syn František. Po jeho smrti v listopadu 1994 dům koupili manželé Filipovi. Tito v roce 1999 dům prodali manželům Lukáčovým, kteří za podivných okolností docílili na stavebním úřadě v Přešticích tento dům čp. 41 převést na rekreační chalupu s číslem popisným E3. Toto označení platí do dnešních dnů. V roce 2001 byl dům opět prodán a zakoupila ho Anna Vajdová s dcerou a vnučkou. Aby toho nebylo málo, byl dům v roce 2006 opět prodán nynějšímu majiteli Josefu Dědičovi. Majitelem domu čp. 42 na Štíhlově byl Jan Fořt. Po jeho smrti zdědil tento dům syn Jaroslav, což platí do dnešních dnů. Po chalupě se říkalo, ale stále říká „U Andresů“. V dochovalých písemnostech se o tomto domě dočítáme: „ Majitelé vždy vzorně hospodařili, stavení zářilo po všechny časy čistotou“ a toto platí i dnes. Dům čp. 43 vlastnila rodina Václava Beneše a po chalupě se říkalo „U Vojtů“. Dnešním majitelem tohoto domu je Tomáš Pacourek, který starý nízký dům od základu přestavěl. Bývalým majitelem domu čp. 44 byla rodina Boříkova. Po chalupě se v té době říkalo „U Pajdů“. Nynějším majitelem je pravnuk původního majitele Ladislav Balvín. Dům čp. 45 vlastnila rodina Václava Šilinga. V té době se tam říkalo po chalupě „U Hudláčků“. Od tohoto majitele koupil dům krejčí Heřman z Kucín, který byl bratr Anny provdané za Františka Hodana čp. 9. Václav Šiling postavil ve 40. letech minulého století nový dům čp. 80 v hořejší části naší obce. Po smrti manželů Heřmanových zdědil dům mladší ze dvou synů Karel, který předal dům své dceři Jitce provdané Königsmarkové, žijící v Dobřanech. V letošním roce byl dům prodán Drahoslavě Jáchimové z Plzně. Původním majitelem domu čp. 46 byla rodina Stuchlova a říkalo se tam po chalupě „U Kubíčků“. Tato přezdívka přešla i na nový dům čp. 77, který Tomáš Stuchl postavil v horní části naší obce. Dům čp. 46 byl prodán rodině Šilingových, který zdědila po smrti rodičů dcera Růžena, provdaná za Jana Jandíka ze Skašova. Toto manželství bylo bezdětné, proto po jejich smrti zdědila dům neteř Jaroslava, provdaná za Antonína Pohla. Dnes je dům používán jako „rekreační“, jeho majitelkou je Jaroslava Šindelářová z Plzně. Majitelem čp. 47 byl Josef Bořík, který postavil nový dům čp. 75 v horní části naší obce. Po chalupě se říkalo „U Mikánů“. I tady přešla přezdívka do dnešních dnů k čp. 75. V roce 1926 koupil dům čp. 47 Václav Louda, který vlastnil dům čp. 59, který je již dnes zbouraný. Dnešními majiteli domu čp. 47 jsou manželé Bouřilovi z Plzně. Dům je používán jako rekreační. Majitelem domu čp. 48 byl Petr Kasl, který se na Dolce přiženil z Příchovic. Po jeho smrti zdědil dům syn Karel, který byl 3x ženatý, přesto žádné děti neměl. Dům po jeho smrti zdědil bratr Petr. Ten převedl dům na svého syna Petra, bydlícího v Blovicích. Dnešními majiteli jsou ing. arch. Zdeněk Flemming a Andrea Flemmingová, žijící v Praze. I tento dům slouží jako rekreační. V domě čp. 49 původně bydlela rodina nájemce dvora Alfreda Tiebena. Po parcelaci dvora v roce 1924 koupil tento dům Josef Stuchl z čp. 41 za 34 000 Kč. V roce 1931 z části bytu udělal Josef Bultas krám se smíšeným zbožím. V roce 1939 prodal dům čp. 49 Josef Stuchl Josefu Belfínovi z Makalov za cenu 68 000 Kč. Dnes vlastní dům vnučka Václava Machuldová s manželem. Dům je rovněž používán jako rekreační. Dům čp. 50 původně vlastnila rodina Šilingova, kde se říkalo „U Šilingů pod Hůrkou“. Ti prodali v roce 1931 dům rodině Stieberových, která se přistěhovala do naší obce z Roupova. Rodina Šilingova koupila pak dům čp. 46. Dnes dům čp. 50 je používán jako rekreační a vlastní ho ing. Skala z Plzně – Valchy.

Ma

POZVÁNKA

SDH Dolce

zve všechny své členy na VVH, která se koná dne
27.12.2008 od 17°° hodin
v zasedací místnosti OÚ.

Od 20°° hodin
taneční zábava,
k tanci hraje B-B Band.

Srdečně zve výbor SDH

Pranostiky

- Chodí-li Kateřina po ledě, chodí Štěpán po blátě.
- Jaké počasí na sv. Barboru (4.12.), takové bývá až do Vánoc.
- Napije-li se na Mikuláše pták z koleje, nenapije se kůň tři měsíce z řeky.
- Když v prosinci mrzne a sněží, úrodný rok nato běží.
- Jestli na Štěpána větry uhodí, příští rok se všecko špatně urodí.
- Je-li na Tři krále větrno, zamíchá se planetami a bude úrodno.

Slušnost

,,Člověk, který není slušný v osobním životě, není slušný ani v životě politickém“.

T.G.Masaryk

Dolcký občasník
Vydává OÚ Dolce, zodpovídá: Josef Macháček, vychází čtvrtletně, cena výtisku: bezplatně, registrováno: MK ČR E 15544, počet výtisků 75

Příloha

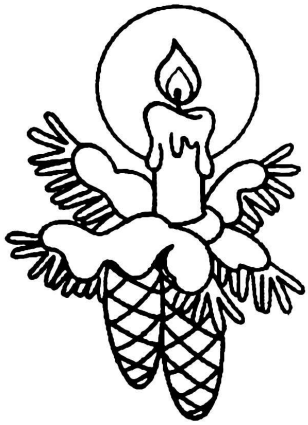
Jmelí

Jmelí zavěšené na dveřích patří k tradičním vánočním zvykům. Políbení pod jmelím na Štědrý večer má zajistit lásku až do příštích Vánoc. Darujete -li někomu o Vánocích kytičku jmelí, přinese mu radost, lásku a ochranu před nemocemi. Do domu přináší jmelí štěstí, odvahu a lásku. Tradice užívání jmelí jako vánoční dekorace k nám přišla z Anglie.

Ma

Symboly Vánoc

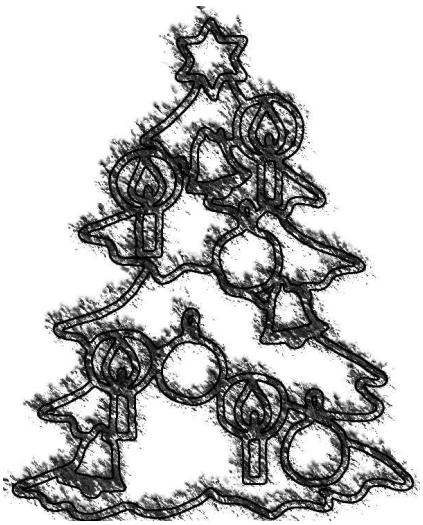
K českým Vánocům patří tradiční betlém, jehož tradice založil v roce 1223 Svatý František z Assisi v italské Umbrii. Se svými přáteli přivedli do jeskyně, kterou přeměnili na kapli, živého osla a vola. Tím zinscenovali betlém, v němž pak kněz sloužil první vánoční půlnoční mši. První vystavený betlém se u nás objevuje roku 1560. V období pozdního baroka se betlémy z kostelů stěhují i do rodin bohatých měšťanů a šlechty. Více než na víru však poukazují na společenské postavení jejich majitelů. Roku 1782 císař Josef II. zakazuje vystavování betlému v kostelích. Tento způsob připomenutí Kristova narození považuje za nedůstojný. Prostý lid však nesouhlasí a jesličky se stěhují do světských domácností a rozvíjí se lidové betlemářství.

Ma

Vánoce, Vánoce přicházejí...

Rok 2008 již unavený mnohými společenskými událostmi a změnami, které nás provázely po celý rok, se pomalu blíží ke svému závěru, aby byl vystřídán rokem novým. Tento čas by měl být časem poklidným, časem rozjímání a časem vhodným se ohlédnout zpět a zhodnotit končící rok. Ale není tomu tak. Ať chceme nebo ne, jsme vtahováni do víru předvánočního nákupního a úklidového šílenství. Ve velkých obchodech z rozhlasových ampliónů jsou hrány vánoční koledy i v čase, kdy jsou Vánoce ještě časově vzdáleny. Tak by to být nemělo, vánoční písně se patří hrát až v době Vánoc. Je nová doba, která přináší nové moderní zvyky, kterým my starší již často nerozumíme. V dřívějším čase se také naši předkové těšili na příchod Vánoc dlouhé týdny, ale zcela jinak. Nevadilo jim, že peněž je poskrovnu a dárky, které jim Ježíšek nadělí, budou určitě věcmi potřebnými, které by se tak jako tak musely koupit. V té době nebyly Vánoce ani tak o dárcích, ale spíše o vzájemné lásce, přátelství a radosti. Radost vyplývala z pocitu, že se opět po roce sejde celá kompletní rodina ke společným oslavám největších svátků v roce pod rodným krovem.

Největší shon v rodině již několik dnů před Vánocemi měly maminky – hospodyně. Napekly chléb, který uložily do ošatek a samozřejmě nesměla chybět tradiční upletená vánočka. O Štědrém dnu od samého rána se připravovala štědrovečerní večeře. Tady si myslím, že se do dnešních dnů mnoho nezměnilo, neboť se vařila čočka, rybí polévka, smažený kapr se salátem, ale kraloval černý kuba z krup, hub a česneku. Když byla hospodyně s přípravami hotova, rodina zasedla k této sváteční večeři, která dříve ve většině rodin začínala modlitbou a vzpomínkou na toho člena rodiny, který během roku zemřel a jeho židle u stolu byla prázdná. Při této slavnostní večeři se důsledně dbalo, že během této večeře nesmí nikdo vstát od stolu, protože ten, kdo vstane podle pověry do roka zemře. Po rozdání dárků, které byly uloženy pod skrovně vyzdobeným stromkem, přišly na řadu staré zvyky, které se krajově mnohdy lišily. Vyvrcholením štědrovečerních oslav byla půlnoční mše ve chvojím vyzdobeném kostele ohřátém dechem zpívajících věřících, kteří koledami oslavovali narození Krista.

Ma

Dávné vánoční zvyky a pověry

Svobodné dívky, které měly více nápadníků, řešily výběr toho pravého takto: Dívka zapíchla tři sirky do jablka. Každá sirka představovala jednoho nápadníka. Dívka pak zapálila všechny tři sirky. Sirka, která hořela nejdéle zastupovala toho, za něhož se dívka měla vdát. Dalším ze zvyků, které v minulém čase svobodné dívky o Štědrém večeru dělaly, bylo házení střevícem. Věřily, že tento zvyk jim může napovědět něco o jejich budoucnosti. Házely střevícem přes hlavu. Obrátil -li se střevíc patou ke dveřím, zůstanou doma a na ženicha si musí ještě alespoň rok počkat. Když se však střevíc obrátil špičkou ke dveřím, byly přesvědčeny, že se provdají a odejdou z rodného domu za svým milým.

Ma

Příloha

Škola Horšice

ŠKOLNÍ DRUŽINA 2008/2009

V tomto školním roce se do ŠD přihlásilo 29 žáků, z toho 12 dívek a 17 chlapců. Na začátku školního roku byli žáci seznámeni s VŘ ŠD, s bezpečností při hraní a sportování na školním hřišti, a též o bezpečnosti při vycházkách, chůzi po silnici, hraní v přírodě a v lese. Do družinového kolektivu jsme přivítali pět prvňáčků: Vojtíška Bořika, Jaromíra Muchku, Markétku Grossovou, Tadeáška Hlavenku a Péťu.

V teplých podzimních dnech si žáci nejraději hráli a sportovali na školním hřišti, kde využili pískoviště na stavění hradů, kolotoč a houpačky. Ke sportování využili nejvíce hrazdu, fotbalové brány a koše na košíkovou. Z míčových her si žáci nejraději zahráli na jelena, na zvířátka, vybíjenou a telefon.

12.9. jsme si uspořádali první soutěž v poznávání podzimních plodů. Vyšli jsme si na vycházku k lesu a cestou žáci nosili na ukázku nejrůznější barevné plody, které však museli umět pojmenovat.

19.9. jsme si uspořádali podobnou přírodovědnou soutěž. Tentokrát však žáci nosili a pojmenovávali kvetoucí rostliny.
V těchto soutěžích byla nejlepší Evina Záveská, která dokázala najít a pojmenovat 24 kvetoucích rostlin, mezi nimi i jedovatý vratič. Na dalších místech se umístili Dominik Jeníček a Eliška Bláhová, kteří shodně určili 17 kvetoucích rostlin.

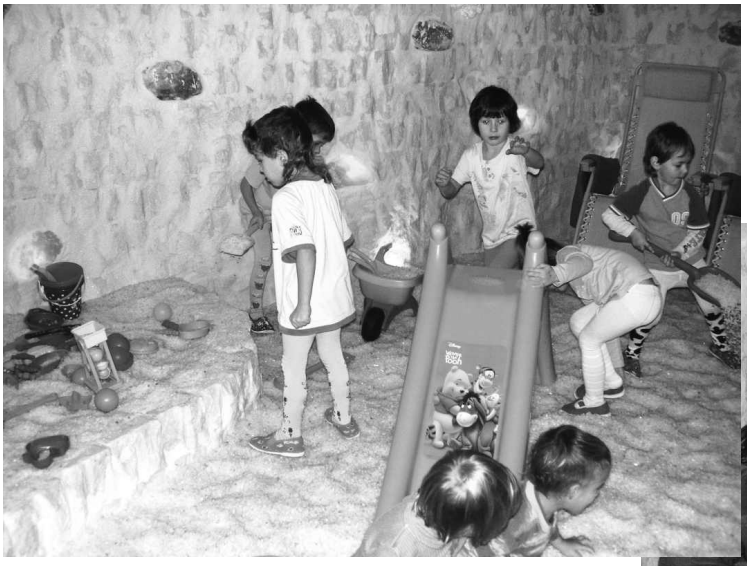
V měsíci říjnu jsme očesali jablka na školní zahradě, které jsou nyní žákům k dispozici ke svačině. Při podzimních vycházkách jsme nasbírali kaštany, které jsme odevzdali myslivcům k uschování pro lesní zvěř na zimu.

Žáci byli upozorněni na důležitost častého mytí rukou a oplachování v desinfekci z důvodu výskytu žloutenky na českých školách.

17.10. jsme si uspořádali již tradiční DRAKIÁDU. Bylo nádherné slunečné počasí, ale foukal i vítr, tak že se nám podařilo dostat na nebe skoro všechny draky, které si žáci přinesli. Pouštění draků se žákům zalíbilo tak, že jsme neskončili jen u jedné drakiády, ale chodili jsme pouštět draky ještě dalších čtrnáct dní, dokud nám počasí přálo.

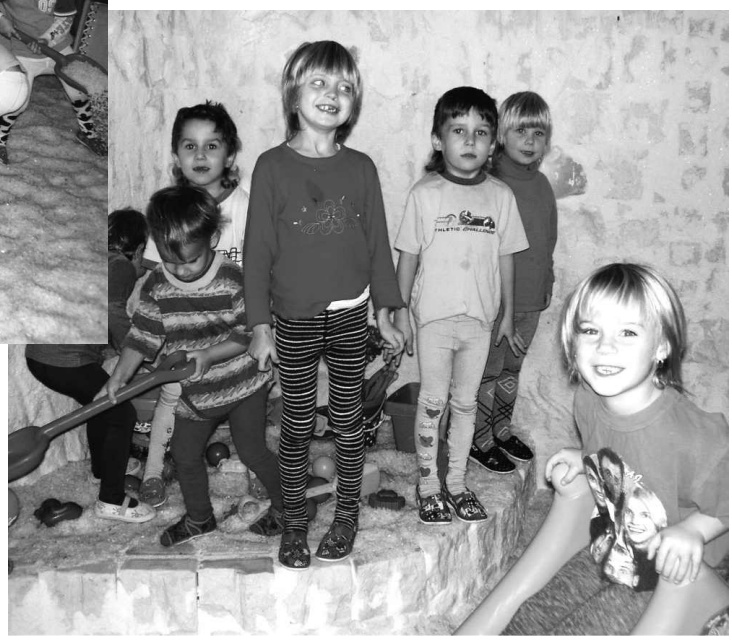
31.10. byla naší novou družinovou akcí oslava svátku HELLOWEEN, kdy se žáci převlékli do kostýmů strašidel, duchů a čarodějnic. Při této akci jsme si zahráli oblíbené hry ve třídě jako sedanou a přebíranou. Strašidla a duchové nám předvedli svá kouzla a čarodějnice nám ze svých lístků věštily a předvídaly, zda v příštím roce budeme mít hodně kamarádů, jak se nám bude dařit ve škole a kdo si bude nosit dobré svačiny.

Solná jeskyně

Naše děti z MŠ Horšice začaly navštěvovat solnou jeskyni v Přešticích. Tento pobyt pozitivně působí na široké spektrum zdravotních problémů. Jeskyně nabízí klima tvořené ze soli z Mrtvého moře. Děti si mohou se solí hrát jako na pískovišti, odpočívat nebo sledovat pohádku. Solnou jeskyní navštěvujeme společně s MŠ Příchovice, a tak mohou vznikat nové kamarádské vztahy.
Dětem se v jeskyni velice líbí a už se těší na další návštěvu.

Jarka a Dana

Příloha

Škola Horšice

Příběhy včelích medvídků

Dva malí neposední čmeláčci Čmelda a Brumda, které většina dětí zná z televizní obrazovky, ožili i na divadelní scéně. V podání herců pražského divadla Krapet je naši žáci mohli vidět v pohádkovém představení, jež se uskutečnilo ve čtvrtek 9.10.2008 v Kulturním zařízení v Přešticích. Spolu s čmeláčími kluky a jejich kamarády Beruškou, Housenkou a Motýlem prožily děti nejrůznější dobrodružství- osvobozování Čmeldy z pavoučí sítě, boj s obrem Pučmeloudem za navrácení jím ukradeného majetku a miminka paní Světluškové. Zároveň se při jejich povedených kouscích diváci dozvěděli spoustu zajímavostí ze života hmyzu. Zážitek z představení umocnily nápaditá scéna, barevnost kostýmů i melodické písničky Petra Skoumala. Bezprostřední reakce dětí na veškeré dění na jevišti dokazovaly, že se jim příběh líbil.

Blanka Velkoborská

Drakiáda

Mateřská škola v Horšicích pořádala svoji tradiční říjnovou drakiádu na „Hůrce“. Sešlo se tu spoustu draků. Někteří vyletěli do oblak hned, jiní se museli snažit a některým se to nepodařilo vůbec. Asi se jim ten den nechtělo zrovna létat. Počasí jim ale přálo. Vítr foukal, jak mohl, pro někoho moc a pro jiné zase málo. Prostě, ani draci to nemají jednoduché. Rodiče s dětmi si to ale užívali dostatečně. Za to jim patří velké poděkování a pro děti sladká odměna. Doufám, že se na „Hůrce“ příští rok zase sejdeme v tak hojném počtu.

Jarka Jeslínková- učitelka MŠ

Cesta lesem

Téma o přírodě je pro děti velmi zajímavé a zároveň proniká do všech složek předškolní výchovy. Děti tak získávají nejen spoustu nových poznatků a dovedností, ale současně si osvojují kladný vztah k živé i neživé přírodě.
V tématickém bloku „CESTA LESEM“ jsme si s dětmi povídali o lese, o tom, jak les vzniká, proč je důležitý, co vše jej tvoří. Poznatky o lese děti získaly především svými vlastními prožitky a hrou. Děti stavěly domečky pro zvířátka, dramatizovaly pohádku O budce, zpívaly písničky, určovaly druhy stromů, prohlížely encyklopedie a poznávaly lesní zvěř. V pátek 14.11.2008 jsme v naší mateřské škole přivítali myslivce S.Kasla z MS Diana Horšice, který nám svým zajímavým vyprávěním pomohl ukončit téma o lese. Tímto bych chtěla panu Kaslovi poděkovat za jeho návštěvu.

Dana Řihošková

Až já budu velký

Tak zněl název našeho dalšího tématického bloku. Děti v něm poznávaly různé druhy řemesel a povolání. Hrály si na stavaře, kdy stavěly ty nejkrásnější stavby z kostek, vyzkoušely si práci manekýnů a manekýnek, když předváděly své modely na přehlídkovém molu. Jako malíři vytvářely krásná výtvarná díla a jako zpěváci předvedly své pěvecké schopnosti v soutěži DO-RE-MI. A tanečníci? Při tomto povolání si vedly všechny děti na výbornou. Toto téma jsme ukončili návštěvou keramické dílny při ZUŠ Přeštice, kde jsme pracovali s hlínou. Za pomoci paní J.Boškové jsme vytvořili krásná sluníčka a vánoční kapříky. A tak si děti na vlastní kůži mohly vyzkoušet, že bez práce nejsou nejen koláče, bez práce zkrátka není nic.

Dana Řihošková

Dopravní hřiště Blovice

Dne 10.října 2008 přijel pro žáky z naší školy autobus, aby nás odvezl na dopravní hřiště do Blovic. Tentokrát se zúčastnili i žáci z 1.a 2.ročníku. V Blovicích nás přivítal zkušený instruktor pan Tolar a žáky rozdělil do dvou skupin. První skupina- 1., 2. a 3.ročník odešla s instruktorkou do učebny, kde si povídali o provozu na silnici, dopravních značkách a křižovatkách. Žáci z druhé skupiny si nasadili přilby, nasedli na kola a jízdu si vyzkoušeli v praxi. Po přestávce a svačině se obě skupiny vyměnily. Problém byl v tom, že někteří prvňáčci na vysoká kola nedosáhli, proto jízdu absolvovali na koloběžkách. Též bylo patrné, že tito mladší žáci pravidla silničního provozu ještě tolik neovládají. Velkým problémem pro ně byla jízda po kruhovém objezdu, jelikož neznají mnoho dopravních značek, jezdili v protisměru a tak se stalo i několik drobných karambolů. Pan Tolar žáky po celou dobu trpělivě opravoval a poučoval o správné jízdě. Dopravní hřiště je pro žáky dobrou průpravou pro jízdu v opravdovém silničním provozu.

Sylva Seidenglanzová

Příloha

Škola Horšice

Vánoční čas

Na čas adventu se naše mateřská škola moc těší. Jsou to nejkrásnější svátky v roce, které si děti užívají naplno. Školu jsme si krásně vyzdobili a zapálili první adventní svíčku. Abychom se nebáli toho, kdo k nám přijde, postavili jsme si ve školce peklo a hráli jsme si na čerty. Stejně se mikulášská nadílka neobešla bez slziček a slibování. Děti ale strach přece jen překonaly a nakonec jsme s pekelníky vytvořili společné foto.

Vyvrcholením školkového adventu je vánoční besídka pro rodiče a příchod Ježíška, který dětem nadělí nějaké ty dárky. Děti se na Ježíška moc těší . Chystají různé dárky, zpívají koledy, vyrábějí vánoční ozdoby, pouštějí lodičky a vyprávějí si příběh o putování Josefa a Marie do Betléma. Prostě užíváme si tuto sváteční atmosféru plnými doušky.

Měly by to být svátky klidu a pohody nejen pro děti, ale i pro dospělé. Přejeme vám krásné prožití vánočních svátků a hodně zdraví v novém roce.

Učitelský sbor.

Jarka a Dana, učitelky z MŠ

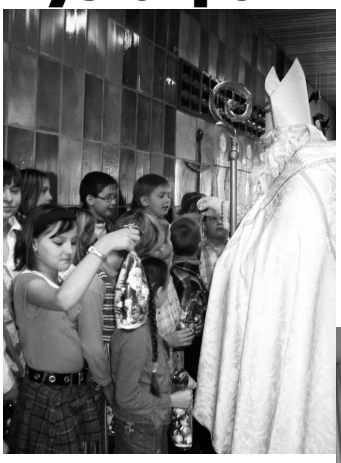
Chrpa

Začátkem listopadu 2008 naši školu opět oslovilo občanské sdružení CPK CHRPA. Tato organizace se zabývá výcvikem koní pro ústavy a léčebny v celé České republice. V těchto ústavech se pak léčí nejrůznější zdravotní problémy pacientů jízdou na koni a říká se tomu hiporehabilitace. Naše děti již 4. Rokem přispívají společně s učitelským sborem na tuto nadaci. Děti 1. - 5. ročníku si mohly zakoupit pohlednice koní v hodnotě 20,- Kč. Vybrali jsme částku 1600,- Kč, kterou jsme vložili na účet nadace CHRPA. Touto cestou bych chtěla poděkovat všem dětem, které na tuto akci přispěly. Nejvíce nás však těší fakt, že děti si pohledy kupují za své ušetřené peníze a nezatěžují tím své rodiče. Ještě jednou díky.

Jana Tolarová

Vánoční vystoupení našich žáků

V pátek 5.12. 2008 se žáci naší školy opět vydali na cestu do malebného německého městečka Nittenau, kde vystoupili se svým vánočním představením. První vystoupení proběhlo ve Volksschule, což je základní škola našeho typu. Po příjezdu naše kroky vedly do auly školy, kde nás obrovským potleskem přivítalo asi 120 dětí. Bylo to velmi příjemné, protože naše děti netušily, co je vlastně čeká. Po krátkém uvítání přišel mezi děti německý Nicolaus / Mikuláš / společně s čertem a zahájil besídku modlitbou. následovala bohatá nadílka i pro naše děti, které si odnesly mnoho čokoládových dobrůtek. Když si děti užily své, přišli jsme na řadu se svým vystoupením. Musím říci, že naše děti, přesto, že vše nacvičovaly pouze ve svém volném čase společně s p. uč. Nohavcovou a p. uč. Jeslínkovou, podaly nádherný výkon. Následně vystoupil Pěvecký sbor z Chlumčan. Po skončení besídky nás městem Nittenau provedl p. Heigl, který má zde na starosti styk se zahraničím. Přesto, že vycházka byla asi hodinová, děti byly nadšené vánočními trhy, prohlédly si muzeum a kostel v tomto městečku. Pak jsme se vrátili do autobusu a odjeli na další plánované místo na kliniku Am Regenbogen, zde byl pro nás připraven oběd a pak jsme opět vystoupili pro nemocné lidi. V tomto prostředí na nás padla trochu smuteční atmosféra, protože mnoho pacientů začalo dojetím plakat. Děti tu sklidily obrovský aplaus a velké poděkování p. ředitelky této kliniky a p. starosty města Nittenau. Poslední vystoupení se uskutečnilo v Domově důchodců Valentin, kde bylo pro naše děti připraveno sladké občerstvení. Tady se s námi rozloučili všichni pacienti, p. Heigl i p. Blei - starosta a nás už jen čekala cesta domů. Mnoho pacientů se s námi přišlo rozloučit až k východu a přáli si, abychom je příští rok opět navštívili. Myslím si, že děti tento den braly jako zpestření a všichni odjížděly s hlavičkou plnou dojmů a krásných vzpomínek. My dospělí jsme byli překvapeni nádherným přijetím, vřelými slovy a krásnou vánoční atmosférou, která zde vládla. Touto cestou bych chtěla poděkovat p. Mgr. Hanzlíkové-manažerce za Mikroregion Přešticko, která společně s námi absolvovala celý den a zajistila veškerou organizaci, dále p. Úlovcovi, který tlumočil, p.uč. Jeslínkové, která zabezpečovala hudební část a p. uč. Nohavcové, která naše děti na toto vystoupení připravovala a hlavně těm, kteří se největší měrou zasloužili o krásný zážitek, našim dětem: Barborce Mandíkové, Ivetce Menšíkové, Domíkovi Jeníčkovi, Adámkovi Samuelovi, Pepčovi Bořík-ovi, Melisse Skálové, Lukáškovi Havlíkovi, Máťovi Muchkovi, Dorotce Doležalové, Gábince Grossové, Verunce Kepkové, Máťovi Tolarovi a Fildovi Lehrovi.

Jana Tolarová